

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 116.

Vydána dne 31. prosince 1926.

 Obsah: **259.** Vyhláška o paušalování daně z obratu u vína, šťav a jim podobných nápojů.

259.

Vyhláška ministra financí v dohodě s ministrem obchodu ze dne 31. prosince 1926

o paušalování daně z obratu u vína, šťav a jim podobných nápojů.

Podle §u 19, odst. 8., zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, ustanovuji v dohodě s ministrem obchodu:

(1) Místo daně, která se má platit podle zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. z dodávek nápojů, uvedených v §u 1, č. 1. a 2., a v §u 2 zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n. (t. j. vína, moštu a jiných šťav z hroznů, medoviny, vína sladkého a jiných nápojů vínu podobných, polovin; vína, moštu a vůbec šťav z jiného ovoce a jiných nápojů, podobných jmenovaným nápojům), stanoví se od 28. prosince 1926 paušál, a to:

1. všeobecný paušál;

2. páskový paušál.

(²) Všeobecný paušál činí:

a) 40 h z 1 litru u nápojů, z nichž se platí všeobecná daň nápojová 80 h;

b) 25 h z 1 litru u nápojů, z nichž se platí všeobecná daň nápojová 40 h.

Všeobecný paušál se vybírá ve všech případech, kdy se vybírá všeobecná daň nápojová, a platí se současně se všeobecnou daní nápojovou podle ustanovení, platných pro tuto daň.

(3) Páskový paušál činí 10% dávky ze šumivého vína; paušál tento se vybírá ve všech případech, kdy se vybírá dávka ze šumivého vína podle zákona ze dne 17. prosince 1926,

č. 233 Sb. z. a n., a platí se současně s touto dávkou, a to ve formě přírážky při nákupu berních známek (pásek) zmíněné dávky. Páskový paušál se vybírá vedle všeobecného paušálu.

(4) V těch případech, kdy velkovýrobci, velkoobchodníci, kočující a dopravní podniky platí podle §u 11 zák. č. 533/1919 Sb. z. a n. všeobecnou daň nápojovou paušálně, jsou povinni současně s paušálem všeobecné daně nápojové zapraviti paušalovanou daň z obratu, a to ve formě:

a) 50%ní přírážky k paušálu všeobecné daně nápojové u nápojů, uvedených v čl. II., §u 1, č. 1., zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 677 Sb. z. a n.;

b) 60%ní přírážky k paušálu všeobecné daně nápojové u nápojů, uvedených v čl. II., §u 1, č. 2., téhož zákona.

(5) Ustanovení zák. č. 533/1919 Sb. z. a n., pokud se týče čl. II. zák. č. 677/1920 Sb. z. a n. a zák. č. 233/1926 Sb. z. a n., rozhodují o tom, kdo má paušál platiti, kdy, kde a jakým způsobem, a které úřady jsou příslušny k vyměření a vymáhání paušálu. K rozhodování o daňové povinnosti a o stížnostech jsou příslušny finanční úřady, jimž přísluší rozhodovati o všeobecné dani nápojové a dávce ze šumivého vína; pořad instanční končí však v II. stolici.

(6) Paušálem jest po 27. prosinci 1926 kryta daň z obratu z dodávek shora uvedených nápojů a z obalů (lahví, sudů a pod.), dodávaných zároveň s vínem.

(7) Paušál se nevztahuje na nápoje, stran kterých bude podle §u 8, odst. III., zák. č. 533/1919 Sb. z. a n. přiznáno osvobození od všeobecné daně nápojové; hodnota těchto nápojů podléhá pravidelné dani z obratu.

(8) Při vývozu shora uvedených nápojů, z nichž byl zaplacen paušál daně z obrátu, nemají tuzemští podnikatelé po dobu platnosti této vyhlášky nárok na vrácení daně podle §u 22, odst. 1., zák. č. 268/1923 Sb. z. a n.

(9) Po dobu platnosti této vyhlášky nejsou osoby, které mají platit paušál, povinny vésti daňový záznam ke kontrole paušalované daně z obrátu a prokazovati vývoz prohlášením podle čl. 2 a čl. 11 vl. nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n.

(10) Jinak platí o paušálu veškerá ustanovení zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. a vl. nař. č. 156/1924 Sb. z. a n.

(11) Ministr financí si vyhrazuje paušál tento kdykoliv zrušiti; zásoby zboží, na něž se vztahuje paušál a které v době zrušení

paušálu budou u podnikatelů na skladě, budou při dodávkách podléhati pravidelné dani z obrátu, a to i tehdy, když z nich už před tím byl zaplacen paušál.

(12) Vyhláška tato nabývá účinnosti dnem 28. prosince 1926; dnem 27. prosince 1926 pozbývá platnosti nařízení ministerstva financí ze dne 17. května 1922, č. 47.300, a ze dne 20. července 1923, č. 88.532, které byly vyhlášeny v Úředním listě republiky Československé ze dne 28. května 1922, č. 119, a ze dne 27. července 1923, č. 168, a prodlouženy vyhláškou ministra financí ze dne 5. ledna 1924, č. 13 Sb. z. a n.

Dr. Peroutka v. r.

za ministra Dr. Engliše.